Preek van 3 maart 2019 - carnaval - **Cees Remmers**
ELASTIEKEN BENEN

‘t Moet meer dan 30 jaar geleden zijn, misschien nog wel langer. Het was carnaval en het oude Elckerlyc, eerder nog het patronaat, zat op een late namiddag vol met kinderen, van wie vele gehandicapt naar lichaam of geest, maar die ontzettend blij werden toen Nico Haak (kent u hem nog?) op het podium kwam en met hen ging zingen: *O foxie foxtrot met je elastieke benen…*

Ik moest er weer aan denken toen ik het evangelie van vandaag, carnavalszondag, las want dat vertelt over mensen niet met elastieken benen, maar met een elastiek geweten.

Dat geweten is vaak heel royaal als we ons eigen doen en laten moeten beoordelen, maar ineens veel enger als we de kwaliteiten van anderen beoordelen. Aan onszelf mankeert niet veel, denken we wel eens, maar aan anderen deugt ’n hoop niet. Andermans fouten worden aangedikt, eigen tekorten goedgepraat. Als je zelf de ruimte neemt en anderen op hun plek zet; als je voor jezelf de ruimte opeist en anderen klein houdt, heb je een elastiek geweten.

Maar daar doe je niemand een plezier mee, wat Nico Haak met zijn elastieken benen wel voor elkaar kreeg: een zaal vol met plezier van gehandicapte kinderen.

Een elastiek geweten, om het in woorden van Jezus te zeggen: *Veel mensen zien wel de splinter in het oog van anderen maar de balk*, zegt Jezus, *in hun eigen ogen niet*. En in eigentijdse woorden zou Jezus gezegd kunnen hebben: Ze zien alles van ‘n ander maar als het over hun eigen fouten gaat, hebben ze een plank voor de kop.
Zulke mensen zijn al bomen met enkel zure vruchten.

Dik tevreden zijn over jezelf, jezelf goed vinden en een ander al gauw te min: dat is dus niet wat Jezus leerde en voorleefde.

Maar andersom deugt ook niet: altijd tegen anderen opzien en jezelf verniksen. Denk niet te min over jezelf. Je hoeft geen Rembrandt te zijn om mensen blij en hartstikke rijk te maken met een tekening van jou. Je hoeft geen praalwagen te timmeren om oma aan het lachen te krijgen; als jij binnenkomt, heeft ze al plezier!

Als we zo leven, zijn we de gezonde vruchten van de boom die liefde heet.
En zo leven *zun we dikker moeten doen*.